

REIMARI

Päätoimittaja

Umpa

Toimitus

Tiina

Miisa

Pikku-U

Paukku

Kuvitus

Ida

Umpa

Sisällys

3. Päätoimittajan hei
4. Päättäjät
5. Meriseikkailu
6. Kesäpuhjehdus
8. Hakunamatata
10. Kehu
13. Ammentai
14. Melomaari
15. Hiillos
17. Juorut

Kesäkuulumisia syystuoksintaan!

Ole hyvä, kädessäsi leppää uunituore
Reimari!

Partiosyksy oli mukava aloittaa leppoisan
kesän jälkeen. Hakunamatata – kesäleirin
rentoilun jälkeen on tosin jo ikävä kipinässä
istumista, ja Hiilloksella sitä päästiinkin
vihdoin kokeilemaan.

Ja syksyn purjehduksilla huomattiin
syysilman tarjoilevan suvea huomattavasti
enemmän merituulta... Mutta jotta emme
paljastaisi koko syksyä yhdessä
Reimarissa, jätämme syksyn purjehdusjutut
vielä salaisuuksiksi ja paljastamme vain
kesän tyrskyt.

Tsemppiä joulukalenterimyyntiin kaikille.
Onneksi on jo niin kylmä ettei hyttysset
kiusaa!

PÄÄTTÄISET

Lippukunnan laavulla

PARTIOKIN
KÄVI
KESÄLOMALLA

LPKJ-Tero kertoi
vuoden tapahtumista

Partiolaulut
laikarivat

PALKINTOJAKIN

JAETTIIN

Tunturi-pölliöjen
sketsit
ylensin!
Reippaana
oleet
saivat
suoritusmerkkejä

UUDEEN SUDARIT:
Ville-Valtteri Veikkolainen

UUDEEN VARTIOLAISET:
Juha Pollari
Minna Törmälä

UUDEEN VARTSA:
Jelionat

UUDEEN JOHTAJA:
Elina Paloniemi

UUDEEN VANHEMPI:
ESKO Sipola

Letut oli
ihan sikahyviä

HYVÄ-KIVA - BRA !!!

HYTTYSETKÄÄN
EI KIUSANNU
KOVIN
PÄÄSTI

EDESSÄ UUGI KAUSI JA UUDET KUJEET

Vauhtia ja meripeninkulmia vaeltajien meriseikkailussa

Pohjois-Pohjanmaan partiopiirin uuden meripartiotoimikunnan ensimmäinen tapahtuma oli kesäkuussa järjestetty Vaeltajien meriseikkailu. Mukaan oli uskaltanut 16 innokasta seilaajaa. Aiempaa kokemusta ei vaadittu, ja mukana meillä oli osaavat kipparit. Merituulesta mukaan lähtivät **Antti G, Ville V, Pauli, Tomi, Juha P, Lotta** ja minä eli **Paukku** sekä Antti K. Meripelastusseurasta. Meidän lisäksi reissussa oli oululaisia ja liminkalaisia partiolaisia.

Seikkailuun lähdettiin kahdesta eri paikasta ja tietysti myös kahdella paatilla, P/R Niilo Saarisella Raahesta ja M/S Pohjantähdellä Oulusta. Suuntana molemmilla oli Kattilankallasaaren kautta Hailuoto ja Marjaniemi. Itse olin Saarisen kyydissä. Saarisella jokainen halukas pääsi kokeilemaan ohjaamista ja navigointia sekä vain lekottelemaan auringossa kannella. Kattilankallassa molemmat porukat esittäytyivät toisilleen ja joimme päiväkaffit. Marjaniemessä suurin vetonaula oli moottorikumivene Pikku-Niilo, jolla porukka päristeli tuhatta ja sataa tai tarkemmin ottaen 30 solmun vauhtia. Olo oli siis kuin tivolisissa konsanaan eikä tarvinnut edes ylimääräisiä lippuja. Marjaniemessä lisäksi söimme päivällistä sekä illalla lättyjä ja saunoimme.

Yön nukuimme pitkin poikin molempia veneitä. Sopu sijaa antoi, sillä paikkoja olisi ollut paljon pienemmälle porukalle oikeasti. Seuraavana aamuna lähdimme paluumatkalle kohti Raahea tai Oulua. Saarisen kyydissä olijat harjoittelivat MOB:ia eli mies yli laidan -tilannetta. Limingan niittykärppien Olli oli urhea koekaniini. Tulipa hänellä ainakin päivän urheilusuoritus tehtyä, kun hyppi pelastautumispuku päällä veteen ja ui sieltä kumiveneelle ja nousi vuoroin itse ylös, vuoroin me nostimme hänet ylös. MOB-tilanne vaatii vielä lisää harjoittelua ja oikeita otteita, mutta harjoitus tekee mestarin.

Meriseikkailu oli mainio ja porukka tykkäsi. Osa kyseli jo seuraavan kesän reissusta. Eiköhän meripartiotoimikunta jotain keksi.. Iso kiitos vielä Meripelastusseuralle ja etenkin Kolarin Antille yhteistyöstä.

Hälsningar från Sverige!

Fiian kyydissä Ruotsinmaalla

Tuuli tuivertaa juuri sopivasti saaden purjeet pullolleen, silti tuomatta pilviä purjehtijoiden tielle. Aurinko paistaa ja lokit kiertävät alustamme. On kesä. Joukko partiolaisia Raahesta, Pyhäjoelta ja Tyrnävältä matkaa kuunari-Fiian kyydissä pitkin Ruotsin rannikkoa.

Miltei kaksi viikkoa kestänyt purjehduksemme alkoi vauhdikkaasti kärrykilpa-ajolla Aurajoen rannassa Turussa. Suutarin miltei jäätyä laiturille läksimme matkaan kohti saaristomeren kuohuja. Jysähtäminen aamukasteiseen Maarianhaminan satamaan parin päivän päästä oli varsin elämyksellinen. Kylän herätessä henkiin vierailimme kaupungin idyllisessä keskustassa ja tutustuimme kapteenimme Vesan luotsaamana merenkulkumuseoon. Ahvenanmaa kannattaa todellakin kokea muualtakin kuin ruotsinlaivan kyydistä. Maarianhaminan vierasvenesatamassa kellui toinen toistaan kauniimpia pursia, ja kylä oli täynnä menoa. Pääsimme maistamaan sitä elämää, mitä kesä toisensa jälkeen purjeveneensä kanssa matkaavat viettävät.

Vaxholmin linnan liepeillä Fiaamme tahkoi suoraan sateenkaaren pään läpi. Emme jääneet merelle sukeltelemaan aarretta, mutta kenties onnellisella sattumalla oli sormensa pelissä purjehduksen onnistumisen ja ilmojen suosimisen kanssa.

Kesätuulen puhaltaessa lämpimästi livuimme Tukholman keskusta. Komea kuunarimme keräsi katseita paikallisilta. Aamupuuro Ruotsin pääkaupungin keskustassa upean purjeveneeseen kannella lienee

kehumisen arvoinen juttu. Pyjama päällä kaurapuuroa mussuttaessa oli kaiken lisäksi mukava seurata ydinkeskustaan trendivetimet päällä rientäviä kaupunkilaisia!

Muutaman päivän pituinen Tukholmassa olo tarjosi monenmoista seikkailua. Vierailimme Vasa-museossa Vesa-merikarhun seurassa ja antoisa kierros opetti meille historiaa monella mitalla. Tukholman vanha kaupunki lumosi pikku kahviloillaan ja eksyipä muutama meistä jopa Peppi Pitkätossun seuraan! Meri kuitenkin veti purjehtijoita puoleensa ja suurkaupungin pölyt oli puisteltava läppösistä.

Vauhdikas avomeritaival kiidatti meidät Höga Kustenille, Ruotsin korkearannikkojen henkeäsalpaaviin maisemiin. Kiire unohtui vilkkaimmiltakin jalkapareilta kun pikkusatamat ottivat meitä lämpimästi vastaan. Ruotsalaispurjehtijoiden ihmetykseksi kailotimme Räiskälettä ja partiomieltä lettupannujen kalkkeen lomassa, ja vaeltelimme pitkin loputtomia kallioita.

Nukkuminen puomin päällä purjeen vinkuessa korvan juuressa, kannen pesu auringonpaisteessa, puomien väistely yön tyrskyissä... Muistoja olisi muillekin jaettavaksi. Valassaarten kautta palasimme maailmanmatkaltamme Vaasaan. Viimeisen purjehdusaamun kolea viima viimeisteli haikean tunnelmamme. Junan puuskuttaessa kohti Vihantia aurinko pisteli vielä poskissa ja suolan tuoksu tuntui nenässä.

Ensi kesänä uudelleen...

Umppea

Saunajärvellä leireiltiin hellesäässä

Nostalginen Saunajärven leirikeskus kokosi innokkaat partiolaiset

Kummilippukuntien yhteinen Hakuna matata –ei huolen häivää –kesäleiri kokosi reilun sadan hengen partiopoppoon nostalgiselle Saunajärven leirikeskuksen alueelle heinäkuun alussa. Leiritoimikunta oli suunnitellut ja valmistellut leiriä jo helmikuusta lähtien. Leirin teemanä oli Shangalala II –projekti sekä Afrikka. Teema näkyi esimerkiksi ohjelmapoluilla, riihityksen slummimajoitteissa, afrikkalaisessa aamuhartaudessa sekä myös hellesäässä. Liki koko leirin aurinko paistoi ja mittarissa oli yli parikymmentä, parhaimmillaan lähes kolmekymmentä Celsius-astetta. Moni leiriläinen nauttikin helteestä pulahtamalla päivässä kerran pari, jopa kolmestikin, uimaan.

Afrikka näkyi ohjelmassa

Hakuna matata –leirillä kaikki leiriläiset kiersivät Shangalala-ohjelmapolun ja suorittivat projektimerkin. Lisäksi kaikki kävivät parilla kolmella muulla polulla eli Gourmèt a la Angolassa, Afrikan tähdessä, Batiikissa, Melomassa tai Rytmii veressä – polulla. Leiriläiset pääsivätkin ohjelmissa muun muassa tekemään ja maistamaan hirssipuurola, friteerattuja banaaneja ja paahdettuja maapähkinöitä. Lisäksi meloen kierrettiin erilaisia kansainvälisiä rasteja, rytmipolulla väsättiin sadekeppejä ja marakasseja, pelipolulla oli uudenlainen Afrikan tähti –peli ja Batiikissa leiriläiset värjäisivät hienoja t-paitaoja.

Päivisin puolen päivän aikaan oli parin tunnin siesta, jolloin saattoi ruuan jälkeen vaikka ottaa pikku torkut tai lähteä johtajien kanssa uimaan tai melomaan. Kahdelta ohjelmapolut taas jatkuivat tuttuun tapaan. Iltaohjelmoina oli Stargate-seikkailupeliä, heimonuotioita ja saunomista. Vartiolaiset pääsivät myös joko haikille tai

riihitykseen. Haikilla olleiden pitäisikin osata nyt leirin jälkeen käyttää kompassia, pakata rinkka, käsitellä oikein trangiaa ja kokata sillä ja nuotiolla ruokaa sekä pystyttää laavu. Riihityksessä olleet puolestaan harjoittelivat melontaa ja suunnistusta, tekivät kädentaitoja, keksivät rauhanrukouksia, kokkasivat tranguioilla ja yöpyivät maastossa. Ykkösen riihittäjillä oli lisäksi muutakin, kuten donitsin väsäys ja vesistön ylitys sillä. Kosteista vaatteista päätellen donitsi ei ollut ihan optimaalinen kyhäys. Taisipa asiaan vaikuttaa risutkin, jotka eivät olleen koivua vaan mäntyä. Koivun oksia kun Saunajärven maastosta ei pahemmin löytynyt.

Onnistunut leiri

Heimopäällikkönä ja koko leiritiimin puolesta sanoisin Hakuna matata –leirin olleen onnistunut ja mainio kokemus. Ohjelmaa kiiteltiin ja moni sai uusia ystäviä. Ruoka- ja vesihuolto pelasivat ja säiden herra oli meille myötämielinen. Pahoja havereitakaan ei sattunut. Järveen uponneet silmälasitkin löydettiin ahkeran etsinnän tuloksena.

Myös leiriläisiltä kuullut kommentit olivat positiivisia. Yhteistyötä kummilippukunnat tekevät jatkossakin esimerkiksi yhteisellä vj-kurssilla ja kirkkopyhällä. Ensi kesänä yhteistä kesäleiriä ei ole, koska silloin on koko piirimme yhteinen kesäleiri kaikenikäisille partiolaisille. Sinne siis innokkaasti!

Hakuna matata –leirin plussat ja miinukset

Plussat +	Miinukset -
<i>Mahtavat ilmat</i>	<i>Paarmat ja muut öttidiset</i>
<i>innokas porukka</i>	<i>bussien paluukyydin säätö</i>
<i>toimiva ohjelma ja huolto</i>	<i>ois voinu kestää pari pvää enempi</i>
<i>kompiasbasaari ja keidas</i>	<i>alkuroudausten logistiikka</i>

Lapiosalmi 27.-31.7. 2005 Kehu was the place to be.

Mä en halua unohtaa.

27.7. Keskiviikko, "Täällä hengaa poroja", sanoi leirinjohtaja Ruma
Oulusta lähti aamulla linja-auto kohti Korouomaa. Porukkaa näytti olevan paljon ja suurinta osaa en ollut koskaan nähnytkään. Onneksi mukana oli tutumpiakin kasvoja, joista oli hyvä aloittaa. "Hei, muistatko viime kesän, muistatko meidät?" Bussi oli ihan täynnä, rinkkoja penkeillä ja käytävilläkin. Ennen perillepääsyä ehti jopa torkahtaakin.

Perillä Lapiosalmessa tihkutti hieman, mutta sehän ei tunnelmaa latistanut! Rinkat nostettiin selkään ja kävelimme lyhyen matkan leiripaikalle Lammassaareen. Sieltä löytyi alaleiriä vastaava kylä Jermula, jossa Merituulen lisäksi yöpyi partiolaisia Kiimingistä, Tyrväältä, Muhokselta ja Oulusta. Aluksi vähän ujustutti, mutta pian Jermulasta kuului iloinen nauru. Kyläämme nousi kaksi puolijoukkueeteltta ja yksi pienempi kupolitelta. Rakentelun tuloksena syntyi mm. roskis polkimien avulla nousuvalla kannella sekä makuupussientuuletustelineet.

Kun illan Suuren avajaisuonion oli määrä alkaa, leiriin iski rankkasade. "Ei Taruksen uusintaa, kiitos", moni varmaan ajatteli. Vähän ajan kuluttua taivaalta kuitenkin tippui enää muutama hassu pisara, ja avajaiset pääsivät alkamaan. Kaikille tutut laululeikit ja huudot kuuluivat ohjelmaan, kuten itse Korouoman Hiiden vierailukin. Hiisi jakoi seuraavan päivän haikkivartiot lajitteluhatullaan ja antoi lopuksi tehtävän: "Tehkää tänä iltana viiri, tutustukaa toisiinne ja antakaa vartiollenne nimi". Ja niin tehtiin.

Itse jouduin vartioon, josta en tuntenut ketään entuudestaan. Alku oli vähän hiljainen, mutta vähitellen ihmiset alkoivat puhua enemmän. Vartiomme sai nimen Never Hörd lukuisien enemmän tai vähemmän outojen ehdotusten jälkeen. Ja kyllä, se kirjoitetaan ööllä. Muita vartioita olivat mm. Kylmät Kalkkunat ja 15töistä.

Sitten tarjottiin iltapala, jonka jälkeen porukka meni joko nukkumaan tai viettämään aikaa kodalle ja tuijottelemaan tuleen.

28.7. Torstai, "Ihmiset tekee kummia juttuja kun ne on väsyneitä"

Heräsin Miisan kanssa aikaisin, olihan tarjolla lämmintä pesuvettä. Kävimme leirikeskuksen saunalla pesulla ennen aamupalaa. Sitten pitikin jo kiireellä pakata haikkia varten. Vartiot jaettiin kahteen ryhmään, joista toinen lähti leiripaikalta kanooteilla ja toinen vietiin bussilla lähtöpaikalle.

Bussista päästyämme laskeuduimme Korouoman kanjoniin. Portaita riitti ja riitti... mutta mitkä maisemat! Kameran olisi pitänyt olla mukana. Kuvittele katsovasi kaiteen yli jyrkkäreunaiseen rotkoon, jonka pohjalla kiemurtelee joki. Vaelsimme kohti rasteja kanjonin pohjalla mutkittelevaa joenuomaa seurailevalla polulla.

Ruokarastille päästäkseen täytyi nousta pois kanjonista. Se todella tuntui pohkeissa ja kuului raskaassa hengityksessä. Perillä juustopasta lisää-vain-vesi-pusseista maistui erittäin hyvältä, eikä kokkailuun mennyt paria minuuttia kauempaa. Sitten alkoi rastin toinen osuus, eli joko 20 tai 40 metrin laskeutuminen alas Korouoman seinämää. Rastilla oli armoton jono, joten siellä tuli odoteltua sellaiset seitsemän tuntia. Kumma juttu, ettei

silti ollut yhtään tylsää istua monta tuntia sateisessa metsässä. Paleli ja vähän väsytti, mutta monet hauskat jutut ja leikit pitivät tunnelman korkealla.

Lopulta pääsin itsekin laskeutumaan. Minut määrättiin 20 metriin, vaikka olisin halunnut 40 metriin. Kypärä päähän siis ja köydestä kiinni. Sydän hakkasi kurkussa asti, vaikka tiesi jonkun ylhäällä varmistavan, etten pääsis putoamaan. Parikymmentä metriä tiukkaa keskittymistä ja sitten jalkojen alla oli taas tasaista maata. Seinämä ei näyttänyt alhaalta yhtään niin korkealta kuin ylhäältäpäin katsottuna. Olo oli jotenkin teletappimainen. "Uudestaan!", oli ensimmäinen ajatus alhaalla. Upea kokemus!

Yörastille kulkiessamme saatoimme napostella lakkoja ihan pitkospuiden vierestä. Perillä oli tarjolla lämmintä keittoa ja leipää. Sitten pystytimme laavun, kunhan ensiksi löysimme tarpeeksi hyvän paikan. Nukkumaanmeno tuotti himan vaikeuksia, mutta lopulta kuitenkin nukahdin ja aamulla heräsin pirteänä ja taas valmiina mihin vain.

29.7. Perjantai "Soittakaa Paranoid!!"

Perjantain oli ensimmäisenä edessä laavun pakkaus ja aamupala. Laavu, joka oli uskollisesti pysynyt pystyssä yön yli, tungettiin pussiinsa ja vartiomme suuntasi ilmoittautumaan pois yörastilta. Ennen kuin meidän annettiin jatkaa eteenpäin, pääsimme leikkimään maastoetsintää radiopuhelimien kanssa. Rakas vartionjohtajamme vietiin metsään radiopuhelimen kanssa, ja meille muille annettiin 15 minuuttia aikaa löytää hänet. Radiopuhelimen käyttö oli oikeastaan melko helppoa kun sen tajusi. Vartionjohtaja löytyi alle viidessätoista minuutissa, aikaa taisi kuluva vaivaiset 11 minuuttia. Sitten taas jatkamaan matkaa.

Rastit eivät olleet ihan siitä tavallisimmasta päästä. Harvalla leirillä olen päässyt maistelemaan ja tunnistamaan erilaisia cola-juomia ja sitten siitä vielä annetaan pisteitä. Mukaan mahtui myös kummallinen hiihtotietous-visa suunnistuksella höystettynä ja sokkolabyrinthteja aarteineen.

Viimeinen etappi kohti leirikeskusta taitettiin kanooteilla järviä pitkin meloen. Samalla piti kerätä kelluvista muovitörpöistä vihjeitä ratkaistakseen ristikon. Järvien välissä oli lisäksi kapea kannas, jonka yli kanootit täytyi raahata. Vastarannalle päästyämme kannoimme raskaita kanootteja vielä viimeiset parikymmentä metriä parkkipaikalle.

Leirissä odottivat lämpimät saunat, puhtaat vaatteet ja herkullinen ruoka. Illalla ohjelmassa oli vielä lauluja, jonka laulut oli valittu netissä järjestetyn äänestyksen perusteella. Pikkuhiljaa tunnelma kohosi ja lopulta porukka tanssi letkajenkkaa pöytien välissä. Paranoidkin soitettiin - kerrankin! - kun sitä kerta pyydettiin. Leiribändi Janne & Kehuttaret soitti myös kappaleita Sinä ja minä, Suomirokkia ja Lemon tree. Ruokailukatos oli tunnelmallinen hämärtävässä illassa kynttilävalaistuksineen.

Loppuilta kului Kehu-Caféssa aikaa viettäessä. Lähdin kuitenkin melko aikaisin nukkumaan, olihan suunnitelmissa valvoa seuraava yö kokonaan. Illalla noussut sumu oli todella hienon katseltavaa, vastaranta oli täysin sinisen usvan peitossa.

30.7. Lauantai "Ei väsyä yhtään!" *haukotus*

Aamupuuron jälkeen oli lauantiaamuna lipunnoston aika. Siellä muistutettiin sen päivän ohjelmaan kuuluvien ohjelmapisteidien paikoista ja mukaan tarvittavista jutuista.

Pisteiden niminä olivat muun muassa nuotio, ensiapu, luomisen tuskaa, kädentaidot, media ja monia muita. Sen ohjelman parissa vierähtivätkin sitten aamu- ja iltapäivä.

Media-pisteellä, jossa olin, tehtiin leirilehteä. Sillä tekosyillä pääsimme Miisan kanssa puhumaan mukavia ja kyselemään tyhmiä niiltäkin ihmisiltä, joiden kanssa ei vielä oltu ehditty puhua. Kuviakin otettiin paljon ja syntyi se lehden pääkirjoituskin lopulta. Valmiit lehdet sai jokainen kotiinsa muistoksi.

Kauneussalonki metsän keskellä oli rentouttava kokemus. Itse tehty kynsinauhojen hoito, hunajanaamio ja jalkakylpy olivat mannaa haikista väsyneelle keholle.

Nuotiopisteellä sai kokeilla Aku Ankasta tuttua tuliporaa ihan käytännössä. Ei ole helppoa sytyttää tulta vain hankaamalla kahta keppiä vastakkain. Puulajeista oli myös asiaa ja nuotiokin saatiin syttymään, tosin tulitikuilla tällä kertaa.

Suuri iltanuotio oli viimeisen illan huipennus. Sinne oli järjestetty omat TV:stä tutut Kuutamolla ja Napakymppi. Kädentaitopisteen tuotokset huutokaupattiin ja rahat lahjoitettiin Shangalala-kampanjaan. Nälkäisiä palveli Puntsin burgeri tarjoten lihapiirakoita ja hotdogeja. Huudot, laulu ja nauru kantautuivat varmaan kauas kauniissa kesäyössä. Leiribändi soitti niin Zen Cafén, Nylon beattia kuin tutumpiakin partiolauluja.

Pimeyden laskeutuessa sytytettiin ympäri saarta nuotiopaikoille satunuotioiksi kutsuttuja roihuja, joissa saattoi palaa viisikin sylillistä puita kerralla. Niiden lämmössä tarkeni vaikka t-paidalla läpi yön aamuun asti. Kumma miten juttua riittikin koko yöksi. Osoitteita ja puhelinnumeroita vaihdettiin puolin ja toisin.

31. 7. Sunnuntai "Strutsinmuna, kananmuna, munakello..."

Sunnuntaiaamuna ei herätty, eihän sitä oltu nukuttukaan edellisenä yönä. Mutta yksi asia on aivan pakko mainita; aamulla viiden ja kuuden välillä näimme leirin ensimmäiset porot. Poroista oli kyllä kuultu, mutta nyt ne puheet osoittautuivat todeksi. Muiden heräillessä valvojatkin painelivat aamupalalle hilpeissä tunnelmissa. Pientä haikeuttakin oli ilmassa, sillä tänään olisi edessä pois lähtö.

Ilmoitustauluille oli ilmestynyt tietoa vielä yhdestä ohjelmanumerosta. Se oli niinkin kummalta kuulostava kuin Munaralli. Haikkivartiot saivat kilpailla toisiaan vastaan mitä omituisimmissa lajeissa. Kananmunan heittoa, kananmuna suussa juoksemista ja kananmunaan liittyvien sanojen keksimistä. Näistä kaikista sai palkakseen vesi-ilmapalloja, joiden avulla piti saada mahdollisimman paljon vettä vartion omaan ämpäriin. Munarallin voittajat saivat tietysti palkinnokseen kananmunia.

Sitten alkoi leirin purku ja alueen siivous. Teltat alas ja muutkin kamat kassiin. Viimeinen yhteinen asia oli yhteiskuva koko leiristä. Sen jälkeen väki pakkautui busseihin ja kotimatka saattoi alkaa. Jos joku olisi käynyt leiripaikalla tämän jälkeen, ei hän varmaan olisi osannut arvata että siellä mitään leiriä olisi ollutkaan. Edessä oli kotimatka, takana toimintaa täynnä olleet viisi päivää.

Tästä leiristä jäi mukavat muistot, iloitsee

Tiina

AMMENTAI &

VAELTAJATAPAAMINEN

NAHTIIN
SÄILIS-
LOJA

*X

12.-14. 8

MERIVEI OLI
JÄSTÄ

RATKIRIENNUKKAAN
JOUKON KOKOONTUMIS-
PAIKKANA TOIMI
HAKIN KÄMPPI PYHÄJOELLA

ILTAISIN
SAUNOTTIIN
SELKÄPIITÄ KARNI-
VASSA SAUNASSA

3
TRI

PIENTÄ
VISAILUA
JA
TUOKOJA
PELHEKSI

NUOTIOLLA KOKEL-
TIIN UUSIA LÄITYPÄNNÜJÄ
JA HERKUTELTIIN

HYVÄÄ
RUOKAA
JA
MAHTAVIA
AMMUN-
SET OLIVAT
JALANNEET
VESSAN
IHANISIA

AMMENTAI
OSUDELLE
SUUNNITELTIIN
JA PÖHDITTIIN
ALKAVAA JA
MENNYITÄ
VUOTIA

PALJON
NAURUA JA
VÄHÄN UNTA

NAHTIIN PALJON
VANHOJA PARTIO-
TUTUJA AINAKIN CULAISIA
JA PYHÄJOELTA SEKÄ
TUTUSTUTTIIN UUSIIN

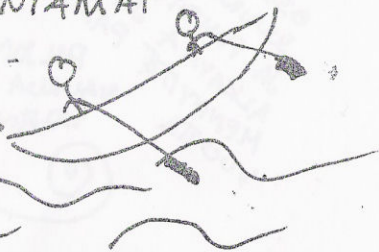
☺

☺

KAIKKI MELOMAAN V

VIELÄ EHTII!! KOHTA ON JO LUNTAA!
NYT KAIKKI VARTIO LAISET JA
LAUNALAISET NUKUMMAAN OMALLE
JOHTAJALLE, ETTÄ HALUA ITSE MELOMAAN,
LIPPUKUNNALLE OSTETTU KAKSI
INKKARI-KANOOTTA TARUKSELTA
JA NIITÄ SÄILYTETÄÄN KOLON
LÄHEISYYDESSÄ KAIKKIEN RYHMIEN
SAATAVILLA.

MUISTAKAA AINA LAITTA
PELASTUSLIIVIT PÄELLE JO
RANNALLA JA KUNNELLA
JOHTAJAN ANTAMAT
OHJEET HUO-
LELLISESTI V

Hiipivä Haamu

Merituulen aavejahtiin saapui vuosittaiseen tapaan paljon porukkaa, ja jo toista kertaa kisaan pääsivät mukaan kaikki Pohjois-Pohjanmaan partiopiirin partiolaiset.

Haamujahti olikin varsin hurja. Selkäpiitä karmi Soveliuksen talon kummituksia jahdatessa! Merituuli sai kisan ansiosta omakseen myös oivan *retkipyörän* – iso kiitos Eskolle.

Me Merituulelaiset näytimmekin kyntemme sijoituessamme kovassa kisassa kärkipaikoille! Tässä vielä muistin virkistämiseksi Hiipparin kymmenen kärki:

1. Jellonat (MeTu)	37 p
1. WC-ankat (Poll)	37 p
3. Pahvipäät (Vive)	32 p
3. Harakat (MeTu)	32 p
5. Banzai (Poll)	31 p
6. Extreme Leppikset (MeTu)	30 p
7. Kiekkoliijat (MeTu)	29 p
8. Haamujengi (ViVe)	28,5 p
9. Merikotkat (MeTu)	28 p
10. Hiipparit (MeTu)	27,5 p

Nähdään taas ensivuonna!

HIILLOS

Syysleiri kahlittiin läpi aikamoisessa viimassa. Paljon odotettu Hiillos Pyhäjoen Hanhikiven Kiertäjien kämpällä tarjosi elämyksiä niin pienille kuin hieman suuremmillekin partiolaisille. Perjantai-illan hämärtyessä teltat nousivat ja savu alkoi pikku hiljaa leijailla upouusista kaminoista. Dramatiikka tarjoili Elina loukatessaan jalkansa metsässä, ja saimme huomata etteivät partiolaiset opettele ensiaputaitojaan turhaan!

Lauantain lipunnostossa oli merituulen ujeltaessa ehkä hieman vaikea pysyä pystyssä, mutta vaikka sade piiskasi kasvoja, eivät Merituulen sissipartiolaiset malttaneet olla lähtemättä haikille. Sudenpennutkin oppivat pakkaamaan reppunsa vaivattomasti ja joka sudarilla olikin vaellusavuksi ikioma vaellussauva. Päivävaelluksella testattiin niin nuotienteko- kuin karttamerkkitaitojakin. Pimeyden pukatussa leiriläisten päälle saapuivat huivikaulat takaisin leiriin, jossa odottava lämmin kaakao maistui mannalta! Ruokapuoli pelasi muutenkin moitteettomasti. Sapuska maittoi ja siksipä sitä jaksoi!

Sunnuntaina olympiamittelöissä monella taisi olla jo hieman haikea olo. Viikonloppuleiri oli lopuillaan ja rinkka valmiina kotimatkaan. Monenlaista uutta asiaa oli opittuna ja monta uutta kaveria hankittuna. Mieluisimpana jäänee silti monelle mieleen kipinävuorossa istuminen kaminan hohkatessa punaansa. Tulen hakkaus peltiä vasten ja kavereiden kuorsaus – leiriläinen ei muuta musiikkia kaipaa!

Talvileiriä odotellessa,
Ulla (kumpi vai kampi?)

tra
KAIKEI
syy
Ami
Sut
Se
juuri
t
erä
bahtina
mura
Ne löydät puuro-
Reima
rika
Jona
limestut
puurojussa!
afko.

KAVKO-
MAAT
KUTSUVA
LPK:AA

Ammonia

[illegible]

मध्यम

Ida

Jonas
&

2

Level
P

esk
auk
ha

0

a j

$$a + c$$

an'a matko

Fertile Ulat

!aatiikoon,

1

Levesko
Paukulla ja
Katilla munat
keskelle Tukholmaa.

Catamin-nopar buqa matko.

[laatikosta Terolle; Terolta Ullalle, Ullalta
huokasta laatikosta] edelleen

Sevitiönöftä...

VIKING MARICIA SINTALI
 EIA HAKUVALLOILLA
 AG: Miksi: teitte näin?
 VIKING: Funtsaitin, et
 mita te oikein
 puuhatte...

SEURUSTELEKKO

SAARIN
NAAPURIN KAA?

kuka partiopoika
nkan arvoisan

tasavallan
presidentimme

Salarakas?

Catatin-nop

[laatikosta Te

hukkaan, nu
selvittämättä

 250110000

Ulla och Elina ♡ SMÅK

Gastin hommat
pujenduksilla
kouluttavat
partiotyttöjä hyvää
vauntra, suurperheiden
emänniksi

Siis vanhoja hyviä aikoina oltiin totuttu ja tentattavaksi nyt vain jotain totuttu ja perustettu... ja umppe ei tös vai oliko se kodin hengen tärkeys?

Osaatko keke-aiasta?
pantomimia ja svenska..

Samu ei voi
vastustaa
JALKAPOHJIA

Miten Pöytä saa
Umpin lämpimäksi?

Koukosen kuuluu
ennen kuin näky

Mernasiko muu poppoo jättää lpkj:n
 rannalla pitkäällä partiopuhehdutella,
 - No 100 pari kertaa... (in) (in)

Miksi eräät nimeltämainitsematomat
tytöt liittävätkin lpkj:imme aina,
Sano! mesekeskusteluihinna.

Ulla kun puimaa... (TOIM.HUOM. Toimetus kiittää lpkj:n
pääntään mesekeskusteluihinna vain andistellat-
sai seen! herraa lupuvasta lpkj:n palstasta...)

OKSENSIKO GÄRDING PURJEHTIES-

UMPAN KOKKIKOULU, OSA 1
featuring PERKA

"Näin pilkot tomaatin!"

JAANA

"tytöt, mitä
pu? tätä on
harjoitella!"

SANNI

"Pieni puu,
pieni puu..."

*Nanna

Se soittaa muuten aina
kun se puhuu aural!
Näi X:n nimisistä...

Vene Vene Vene
Oma Oma Oma
Vene Vene Vene

Tunnushakset PERKA-UIALLE
SUETAVARAS Hilloesella?
Kuka oli salaperäinen?

Ei-Hei, Tuolla on Pollari.
S:-lik! Nennään!

Onko Ville-valtteri
talvileiri talvileirin
leirinjohtaja??

Kuka istei silmänsä
Oulaiste kaisporkaan
Hippariima?
"Tonne hui semmonen
ihana, pakko mennä."

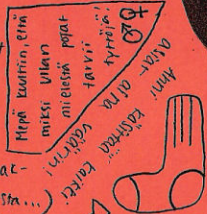
UMPAN KOKKIKOULU, OSA 2
featuring Tiina and Samu
"Näin tehdään takko pullia!"

Maasut palovut eräastokurimilla
adargh! Palomella kyllä
pajon muunkakin...

"tumi-
pörrö"
perään?
-No ne
meijän
vartion
koot

Liinukuin
RÄSTYNUKKA, valittavat Nelli ja
TÄYTYY KOHDILLA HELLÄVÄROEN, Ei
Samu on diktaattori?!

Kenen kulta oli vastassa leinittä
tulitama?

Ylekkä vetivät
laavostreikit
kalatua?

MeTu
-rules

Ö aapisen laidalta

Partioliikkeen perustaja Lordi Robert
Baden-Powell ensimmäisellä
maailmanjamboreella:

*"Partioveljet! – lähtekäämme täältä
vakuuttuneina siitä, että kehitämme
itsessämme ja pojissamme tätä toveruutta
maailmanlaajuisen partioveljeyden hengen
kautta, jotta voisimme siten edistää rauhaa ja
hyvinvointia maailmassa ja hyvää tahtoa
ihmisten välillä."*